

משמעותה עולה ונכנשת לאוֹתם היכילות המתחזים, רשותה היא בעשרים וששים אותן הוויה התורה שרשומה בנטמה הוז. וכמשמעותה זוכה ועומדת לפניה אותה הרוח, הממנה זהה אהדייא"ל מושם אותן, וועלם ונכנסים לאותו נهر דינור, וועלם ונקריםים לארכון.

האור הזה כלול בשלשה אוֹות, משום שהוא שמן משחה נכללו בשלשה גוּנים. וכשנוואן האור הזה, נוצצים ממנה עשרים ושנים (אותיו) אוֹרות פנגד עשרים וששים אחרות התורה שרשומים בנטמה הוז. ועשרים ושנים הארונות הלו, כלם ממנים שמשים שעומדים עמו, וכלם נקראים על שם האור הזה שעיליהם, וכלם נכללו בו. האור הזה עם כל אותן האוֹרות הוארות נכללו ברוח הוז, והרוח הוז כלולה בו, ומסתכל להתיישב בתוך היכיל הרבעי.

בשלהי הוז נכללו מהאור הזה ומכל האוֹרות, כשלוחים (הוחקים להתנויאן, יוצאת מהם תיה אחת קדושה כלילה בשני גוּנים, אריה גונר, והיא דיזוקן אחד, וזה נקרא אהיא"ל אחיאן).

וחיה הקדושה הוז, יוצאים מהחנוכיות שלה, כשמגיעה בה האור של הרוח העלונה, ארבעה אופנים כלולים בכל הגוּנים, וهم: הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדוריא"א, אסימוי"ן (אסימוי). כל אלה בשמנה כנפים, ולאחר הם ממנים על כל חילוֹת השמים, עורכי הקברות. מושם שלא תמצא מלחמה אחת בעולם או עקירה מלכות ממקומה, עד שאבא השמים והכוכבים של שאר הרקיעים, כלם מרים

בגין דבר נשmeta סלקא, ועהלה באינון היקlein תפאין, רשיימה איה בעשרין ותרין אתון דאורייתא, דרישמין בהאי נשmeta. וכך נשmeta זכתה וקמת קפיה בה הוא רוחא, הא ממן אהדייא"ל משה לוז. וסלקין ועאלין בה הוא נהר דינור וסלקין ואתקרייבו לךרבנא.

האי נהר אכליל בתלת נהרין, בגין דה הוא רביות משחא, אתקלייל בתלת גוּוני. וכך נצץ הא נהר, נצץ מגיה עשרין ותרין (אתו) נהרין, לקביל כ"ב אתון דאורייתא, דרישמין בהאי נשmeta. ואלין עשרין ותרין נהרין, כלחו ממן שמשין דקיימי עמיה, וכלחו אתקרין על שם דהאי נהר אדעלייהו, וכלחו אתקלילו ביה. האי נהר אכל אינון נהרין, אתקלייל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכி לאתישב גו היכלא רביעאה.

רוחא דא, כה אתקלייל מנהר אדא, ומכלחו נהרין, כה דחין (נ"א דחין) לאתנצצא (דרכ"ט נ"ב) נפקא מניהו חד היotta קדישא, כלילא בתרי גוּני, אריה ונסרא, וαιהי חד דיווקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אהיא"ל).

האי היotta קדישא, נפקאי מנציצו דילה, כה מטי נהרו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, כלין בכל גוּני, ואינון ארבעה יהדריא"ל, יהדריא"ל, אהדוריא"א, אסימוי"ן (נ"א אסימוי"). כל אלין בתמניא גדרין, ואלין אינון ממן, על כל חילוֹת שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשכח קרבא בעלמא, או עקידרו דמלכות מאטריהו, עד דחילו שמיא, וככבייא דשאך רקיעין, כלחו אחיזו קרבין וסקסוכין אלין באליין. ואלין ארבע